

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010061
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Juraja Krupu, na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným O. S. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2T/19/2015-164 z 12.11.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 3 písm. c) Tr. por. rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2T/19/2015-164 zo dňa 12.11.2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2T/18/2015-164 z 12.11.2015 bol obžalovaný O. S. uznaný za vinného, že dňa 18.1.2014 v čase medzi 20.00 až 21.00 h. v Dolnom Kubíne na Hviezdoslavovom námestí č. 1670/42 na budove prevádzky baru „Klub 77“ pod vplyvom alkoholu opakovane udieral pravým krídlom vstupných dvojkrídlových dverí bielej farby, profil VNU (PVC) o rozmeroch 206 x 176 cm o teleso zárubne a kopal do spodnej časti zaisteného ľavého krídla dverí, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu týchto dverí, čím poškodnému vlastníkovi A. I., nar. XXXX, spôsobil škodu vo výške 1.071,79 eur, čím spáchal prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 245 ods. 1, § 37 písm. f), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a súčasne podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodnému A. I. škodu vo výške 1.071,79 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa odvolací súd zistil, že hlavné pojednávanie 12.11.2015 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného O. S., pričom z tejto zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že po vyhlásení rozsudku boli prítomní poučení o možnosti podať odvolania v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku s tým, že procesná strana musí uviesť, voči ktorému výroku rozsudku odvolania smeruje a či namieta aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo. Po tomto poučení prítomný poškodený (podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní ide o A. I. - poznámka krajského súdu) prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku, čo do výroku o náhrade škody. Prítomný prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie voči vyhlásenému rozsudku voči všetkým jeho výrokom.

Dňa 12.1.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné odvolanie obžalovaného O. S., ktorý odvolanie odôvodnil nasledovne:

„S uvedeným rozsudkom nesúhlasím. Podľa môjho názoru je neprípustné, že škoda na dverách bola dokumentovaná so značným časovým odstupom a tiež nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním, ktorého som sa mal dopustiť dňa 18.01.2014. Mám tiež za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s výškou škody a nedodrжал zásady rozhodné pri určení výšky škody

spôsobenej trestným činom, som toho názoru, že ak vôbec vznikla škoda v príčinnej súvislosti so skutkom, ktorý sa mi kladie za vinu, jej výška nedosahuje sumu ani 266 €. Ako som už uvádzal vo svojom odpore proti trestnému rozkazu, podanému dňa 22.05.2015, vo výpovediach svedkov sú značné nezrovnalosti a ich výpovede sa líšia. Nesúhlasím s tým, že moje tvrdenia v konaní súd vyhodnotil len ako obranu a výpovede svedkov v môj prospech ako tendenčné.

Svedok O. M. vo svojej výpovedi na polícii dňa 24.06.2014 uviedol, že keď W. D. prišiel (18.01.2014) do podniku, už som tam bol, následne sa strhla medzi nami potýčka a niekoľkokrát som silno udrel vchodovými dverami (ich pravým krídlom). Uviedol, že kopanie do dverí nezaregistroval. Uviedol tiež, že privolaní policajti spolu s W. D. sa snažili pritlačiť spodnú časť ľavého krídla dverí smerom k zárubni, kde bola predtým zaistená, pretože ľavé krídlo dverí bolo vtláčené do vnútra podniku. Z celého priebehu bolo svedkovi jasné, že dvere som poškodil ja, a to udieranám dverami. Naproti tomu svedok O. M. na pojednávaní pred súdom dňa 17.09.2015 výslovne uviedol, že som kopol do dverí, videl to osobne, okrem kopnutia do dverí počul aj buchot. Poškodeného A. I. pozná, je to jeho kamarát.

Svedok W. Y. vo svojej výpovedi na polícii dňa 24.06.2014 uviedol, že keď som prišiel do podniku, nevedel uviesť presný deň, mal som vypité a udrel som niekoľkokrát silno vchodovými dverami podniku, v tom čase prišiel do podniku W. D., a upozornil ma, aby som sa správal slušne, následne som znovu búchal dverami, možno som do nich aj kopol, to si svedok presne nevšimol. W. D. zavolať policajtov a potom spolu dávali naspäť ľavé krídlo vstupných dverí, ktoré bolo predtým zaistené a teraz bolo v dolnej časti vtláčané smerom do vnútra podniku, museli teleskopom tie dvere páčiť v spodnej časti smerom k zárubni, aby sa vôbec dali zatvoriť, takto dali tie dvere naspäť, ale bolo vidieť, že sú poškodené. Poškodeného A. I. pozná, je to jeho kamarát.

Svedok W. D. vo svojej výpovedi na polícii dňa 06.05.2014 uviedol, že ako sa dňa 18.01.2014 blížil k vstupným dverám podniku, videl, ako búcham pravým krídlom dverí, pri tomto som stál za dverami vo vnútri podniku a keď som ho uvidel prichádzať, začal som mu vulgárne nadávať. Strhla sa medzi nami potýčka, vyviedol ma von, následne počul, že zvonku do dverí niekto dva až trikrát kopol, do spodnej časti ľavého krídla dverí, toto sa dialo počas toho, ako bolo pravé krídlo dverí zatvorené a teda zvnútra podniku nebolo vidieť, kto do dverí kope. Nie je si istý, či pred kopaním do dverí alebo potom, som pritiahol dvere smerom k zárubni, nebol to celkom úder do dverí, ale také silné pritiahnutie, lebo dvere už dobre nepriliehali. Spomínal si, že som mal obuté botasky. Svedok W. D. ma pozná, chodili sme spolu na základnú školu, už vtedy sme nemali medzi sebou dobré vzťahy. Po mojom konaní museli dvere za prítomnosti policajtov podložiť nejakým drevom, aby sa vôbec dali privrieť.

Poškodený A. I. vo svojej výpovedi na polícii dňa 06.05.2014 uviedol, že mu dňa 18.01.2014 okolo 21.00 hod. volal W. D. s tým, že nejaký muž silno kope do dverí, neskôr mu W. D. znovu volal, či chce na toho muža podať trestné oznámenie, ale keďže v ten deň nebolo na dverách vidieť nejaké škody, oznámenie sa podalo neskôr, po dodatočnej ohliadke dverí. Zvnútra podniku je na dvere dobre vidieť z priestoru obsluhy za barovým pultom, ako aj z polovice miest pre zákazníkov. Podľa oznámenia od W. D. mal tento muž silno kopáť zvonku do spodnej časti ľavého, zaisteného krídla dverí. Po spomínanej dodatočnej ohliadke zistil, že v ľavom krídle dverí je zlomený rám dverí, je vyhnuté smerom von a celé poškodenie sa prejavovalo a doteraz prejavuje tým, že sa pravé krídlo musí pri jeho zatvorení silno pritiahnuť k zárubni a až tak zamknúť. Poškodený A. I. vo svojej výpovedi na polícii dňa 09.07.2014 uviedol, že mu volala jeho zamestnankyňa, že nejaký zákazník silno kope do dverí. Dvere ohliadal pán K. S. asi po dvoch až troch týždňoch. Nasledujúci deň po udalosti zistil, že na ľavom krídle dverí je ohnutá jeho spodná časť smerom do chodby pred podnikom. Dvere do dňa vykonania výsluchu 09.07.2014 neboli opravené ani vymenené, sú len provizórne prispôsobené tak, aby sa dali používať.

Svedkyňa D. K. na pojednávaní pred súdom dňa 17.09.2015 vo svojej výpovedi uviedla, že toho večera po príchode polície nik neriešil žiadne dvere. Dvere v ten konkrétny večer zatvárala ona, takže vie, že vôbec neboli poškodené, čo jej potvrdil aj jej brat, ktorý bol v bare na druhý deň.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že ohliadka bola vykonaná až dňa 15.02.2014, teda až mesiac po udalosti a že spodná časť ľavého krídla dverí je vyhnutá o cca. 3cm smerom do chodby. Iné poškodenie dverí viditeľné nie je. Miesto bolo fotograficky zadokumentované. Z fotografií (vyhotovených dňa 15.02.2014) vyplýva ohnutie dverí smerom von z podniku.

Svedok K. S. vo svojej výpovedi na polícii dňa 24.06.2014 uviedol, že je živnostník s predmetom podnikania hlavne v oblasti drobných stavebných prác aj s plastovými oknami a dverami. Uviedol, že prišiel na ohliadku dverí do Klubu 77, kde zistil prasknutie a odtrhnutie tzv. falošného stĺpika v spodnej časti ľavého krídla dverí, asi 70 cm odspodu, to znamená, že pri zatvorení pravého krídla dverí sa spodná časť dverí voľne pohybuje a vlastne netesní. Jedná sa o zastaralý, o viac ako desať rokov starý plastový profil dverí, preto oprava dverí nie je možná a bude potrebná výmena dverí. Vypracoval cenovú ponuku vrátane demontáže starých dverí a montáže nových, na sumu 1071,79 €. Uviedol, že k poškodeniu dverí

došlo pôsobením hrubej sily najpravdepodobnejšie kopaním, pretože pri silnom zatváraní celého krídla dverí dosadajú na celú plochu a nedôjde k poškodeniu len dolnej časti falošného stĺpika.

Zo zaslania (odovzdania veci) OOPZ zo dňa 02.04.2014 ORP-P-42/DK-2014 vyplýva, že na základe odborného vyjadrenia znalca z odboru spotrebný a priemyselny tovar bola spôsobená škoda vo výške 339 €.

Z uvedeného zhrnutia vyplýva viacero nezrovnalostí v napadnutom rozsudku. Súd uviedol, že obžalovaný je zo spáchania skutku priamo usvedčovaný svedeckými výpoveďami svedkov W. D., W. Y. a O. M.. Ich výpovede nepovažoval súd za tendenčné, hoci W. Y. aj O. M. sú kamaráti poškodeného A. I. a W. D. je so mnou ako s obžalovaným v nepriateľskom vzťahu. V ich výpovediach sú nezrovnalosti v tom, či A. D. bol pri mojom príchode dňa 18.01.2014 v bare alebo nie a tiež v tom, či som do dverí kopal alebo nie, pričom nikto z nich ma priamo nevidel takto kopať. Nie všetky veci ako ich popisujú svedkovia, skutočne vnímali svojimi zmyslami, ale ich výpovede sú sčasti založené aj na domnienkach. Nikto z nich ma priamo nevidel dvere poškodiť a už vôbec nie v rozsahu, aký sa mi kladie za vinu. Svedok O. M. vo svojej výpovedi uviedol, že kopanie do dverí neregistroval, až následne tvrdil, že videl osobne, ako kopem do dverí. Rovnako svedkyňa D. M. vo svojej výpovedi neuvádzala kopanie do dverí, ale silné búchanie dverami. Za podstatnú považujem tú skutočnosť, že svedkovia W. Y. a O. M. uvádzali, že dvere boli po incidente vtlačené smerom do vnútra podniku. Dvere „naprávali“ páčili teleskopom a podkadali drevom privolaní policajti spolu s A. D., čo bolo až potom ako som toho dňa dverami búchal ja. Prvý raz vyhnutie ľavého krídla dverí smerom von z podniku spomína vo svojej výpovedi poškodený A. I., ktorý ale bol osobne v podniku až nasledujúci deň, a následne toto vyhnutie dverí smerom von z podniku vyplýva zo zápisnice o ohliadke miesta činu (až zo dňa 15.02.2014, teda až mesiac po odohranom incidente), fotografií urobených dňa 15.02.2014 ako aj z ohliadky vykonanej K. S. až dva alebo tri týždne po incidente.

Súd výpoveď svedkyne D. K., ktorá uviedla, že v ten večer zatvárala dvere ona, pričom poškodené neboli, vyhodnotil ako tendenčnú a súd sa vôbec nevysporiadal s tvrdením A. I., že v ten deň nebolo na dverách vidieť nejaké škody. Nie je riadne zdôvodnená ani tá skutočnosť, že podľa svedka K. S. škodu (zlomenie falošného stĺpika) nebolo možné spôsobiť búchaním dverami, ale pôsobením hrubej sily, napríklad kopaním, pričom však v konaní nebolo preukázané, že som do dverí kopal (až takou silou), že by to mohlo mať za následok zlomenie falošného stĺpika resp. súčasné vyhnutie dverí smerom von z podniku. Navyše svedok uviedol, že stĺpik je prasknutý asi 70 cm odspodu, čo znamená, že by sa do dverí muselo kopať približne v tejto výške, čo je ale z môjho pohľadu nereálne, nakoľko je to veľmi vysoko. Po incidente, teda potom ako som dverami búchal, svedkovia uvádzali ich vtlačenie smerom do vnútra podniku, avšak škoda ktorej nahradenie sa žiada, je popísaná tak, že ide o vyhnutie dverí smerom von z podniku, čo si vzájomne odporuje. Uvedenú škodu som teda nemohol spôsobiť ja. Je tiež zrejmé, že medzi tým, ako som búchal dverami a ako došlo k zdokumentovaniu škody, uplynul značný čas, kedy mohlo dôjsť k poškodeniu dverí aj konaním iných osôb ako mnou dňa 18.01.2014 (napríklad páčením teleskopickou tyčou, podkladáním drevom, alebo inak - jedná sa o zábavný podnik s vysokou návštevnosťou ľudí požívajúcich alkohol).

Čo sa týka určenia výšky škody, ktorá mala na dverách vzniknúť, súd sa absolútne nekriticky stotožnil vyčíslením škody v hodnote dodania a montáže nových dverí, hoci je zrejme, že pôvodné dvere sú zastaralé, viac ako 10 rokov staré. Súd nerešpektoval ustanovenie Trestného zákona, podľa ktorého sa pri určení výšky škody vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva, pričom ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu (§ 126 Trestného zákona). K. S., ktorý predložil cenovú ponuku na dodanie nových dverí vrátane ich montáže, nie je právnickou osobou, ktorej predmet činnosti poskytuje záruku určenia škody a nie je ani znalcom; dokonca pokiaľ uviedol, že podniká v oblasti drobných stavebných prác a aj s plastovými oknami a dverami, takýto predmet podnikania nemá zapísaný v živnostenskom registri. Iná cenová ponuka na výmenu dverí ako od K. S. v konaní nebola predložená. V konaní je záznam o odbornom vyjadrení znalca o škode spôsobenej vo výške 339 €, pričom však súd túto skutočnosť prehliadol. Dvere neboli do dnešného dňa vymenené a denne sa používajú, dajú sa zavrieť aj zamknúť, čo svedčí o tom, že je na nich možno kozmetická vada, ktorá ale nesúvisí s ich funkčnosťou a účelnosťou a zďaleka ich nie je potrebné kvôli tomu celé vymeniť. Ďalej nie je dostatočne zrejmé, komu vlastne mala vzniknúť škoda, nakoľko A. I. uviedol, že je konateľom spoločnosti Klery, s.r.o., so sídlom Chočská 1527/7, v Dolnom Kubíne, kde pracuje ako čašník v prevádzke na Hviezdoslavovom námestí v Dolnom Kubíne č. 1670/42 s názvom Klub 77; nepreukázalo sa vlastníctvo A. I. ku „Klubu 77“ a poškodeným dverám.

Trvám na tom, že v konaní nebolo preukázané, že som svojim konaním dňa 18.01.2014 spôsobil vôbec nejakú škodu. Pokiaľ na predmetných dverách bolo zaznamenané zlomenie falošného stĺpika a

ich vyhnutie smerom von z podniku, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi mojim konaním dňa 18.01.2014 a vznikom tohto poškodenia, s tým, že riadna ohliadka dverí bola vykonaná až s takmer mesačným časovým odstupom s možnosťou spôsobenia uvedenej škody inou osobou. Vzhľadom k tomu, že dvere sa bez opravy alebo výmeny používajú do dnešného dňa, zlomenie stĺpika a vyhnutie dverí nepovažujem za poškodenie dverí v takom rozsahu, že by sa na jeho odstránenie dvere museli celé vymeniť. Ani pri výmene dverí nie je možné vzniknutú škodu vyčísl'ovať ako cenu nových dverí, nakoľko pôvodné dvere sú zastaralé (viac ako 10 rokov staré) a opotrebené, čo je potrebné zohľadniť. Som toho názoru, že v napadnutom rozsudku sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami pre rozhodnutie významnými, nezabezpečilo sa dostatočné objasnenie veci (vznik škody, výška škody, príčinná súvislosť medzi skutkom a vznikom škody) a o škode bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom. Som toho názoru, že skutok, ktorý sa mi kladie za vinu, nie je vzhľadom na výšku škody, ak skutočne vznikla, trestným činom. Žiadam preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 2T/19/2015-164 zo dňa 12.11.2015 zrušil v celom rozsahu a vec postúpil inému orgánu na rozhodnutie alebo sám o veci rozhodol tak, že ma oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu a rovnako žiadam, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o náhrade škody“.

Dňa 19.1.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uvádza, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a vydaný v súlade so zákonom na podklade dostatočne zisteného a preukázaného skutkového stavu a uložený trest za zákonný a primeraný. Námietky obžalovaného popísané v odvolaní sú nekonštruktívne a v podstate sú len subjektívnym vyjadrením hodnotiaceho názoru subjektu, ktorý sa cíti byť (pochopiteľne) konečným verdiktom súdu dotknutý. Všetky relevantné okolnosti v predmetnej trestnej činnosti boli súdom v požadovanej miere riadne preverené. Čo sa týka výšky škody, ani pri zohľadnení len pôvodne určenej sumy 339,-Eur sa na právnej kvalifikácii nič nemení. Odvolanie obžalovaného prokurátor navrhuje zamietnuť ako nedôvodné. Plne sa stotožňuje so skutočnosťami popísanými v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. por., pretože zistil dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolateľ síce v odvolaní nenamieta procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ale krajský súd prieskumom správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku (§ 317 ods. 1 Tr. por.) zistil pochybenie, ktoré by v konečnom dôsledku mohlo byť dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. alebo § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. Toto zistenie bolo primárnym dôvodom zrušenia odvolaním napadnutého rozsudku v súlade s § 316 ods. 3 písm. c) Tr. por.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 17.9.2015 vyplýva, že súd prvého stupňa odročil hlavné pojednávanie na 12.11.2015 o 8.30 h., pričom z tejto zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva, že obžalovaný O. S., ktorý zobral nový termín hlavného pojednávania na vedomie, bol samosudkyňou upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie 12.11.2015 v jeho neprítomnosti (č.l. 152-155 spisu). Dňa 8.10.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné podanie obžalovaného O. S., ktorý súdu oznamuje, že sa nemôže zúčastniť z dôvodu vycestovania za prácou do Švédska hlavného pojednávania 12.11.2015, a zároveň požiadal súd o odročenie, nakoľko by sa rád pojednávania v predmetnej veci zúčastnil osobne (č.l. 158 spisu). Na toto písomné podanie obžalovaného, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa včas, teda viac ako mesiac pred termínom hlavného pojednávania okresný súd žiadnym spôsobom vo vzťahu k obžalovanému O. S. nereagoval. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12.11.2015 (č.l. 160-163 spisu) vyplýva, že obžalovaný O. S. sa nedostavil osobne na

hlavné pojednávanie, pričom samosudkyňa po zistení stanoviska prokurátora k možnosti vykonania pojednávania (správne má byť hlavného pojednávania - poznámka krajského súdu) bez prítomnosti volanej osoby, keď prokurátor vyjadril súhlas s pojednávaním (správne má byť s hlavným pojednávaním - poznámka krajského súdu) v neprítomnosti obžalovaného, vyhlásila podľa § 252 ods. 2 Tr. por. uznesenie, podľa ktorého hlavné pojednávanie sa vykoná napriek neúčasti obžalovaného. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12.11.2015, ale ani z písomných dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa nie je zistiteľné z akého dôvodu súd prvého stupňa neakceptoval ospravedlnenie obžalovaného O. S. a jeho žiadosť o odročenie pojednávania, ktorú v písomnom podaní zdôvodnil tým, že sa chcel osobne hlavného pojednávania zúčastniť.

Podľa § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

- a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,
- b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátanom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania alebo skrátaného vyšetovania,
- c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,
- d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa názoru krajského súdu nebola splnená zákonná podmienka upravená v ustanovení § 252 ods. 2 písm. c) Tr. por. k vykonaniu hlavného pojednávania 12.11.2015 v neprítomnosti obžalovaného O. S.. Upozornenie v zmysle § 252 ods. 2 písm. c) Tr. por. sa musí vzťahovať ku každému hlavnému pojednávaniu v prebiehajúcej trestnej veci v konaní pred súdom a navyše v konkrétnej trestnej veci obžalovaného O. S. je nezistiteľné z akých dôvodov súd prvého stupňa neakceptoval ospravedlnenie obžalovaného vo vzťahu k jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo nariadené na 12.11.2015 a z akého dôvodu neakceptoval jeho žiadosť o odročenie hlavného pojednávania, ktorú odôvodnil svojim úmyslom zúčastniť sa hlavného pojednávania v predmetnej veci osobne.

Z listiny označenej ako „predvolanie“ (č.l. 133 spisu) nie je možné zistiť kto je adresátom (procesná strana?, svedok?) predvolania a poučenia, ktoré obsahuje listina. Obsah tejto listiny bez ďalšieho nemôže byť akceptovaný ako upozornenie obžalovaného na možnosť vykonania konkrétneho hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský súd vyhodnotil procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal vyhláseniu odvolaním napadnutého rozsudku 12.11.2015 ako postup v rozpore so základnými zásadami trestného konania upravenými v § 2 ods. 7, ods. 9 Tr. por. a táto skutočnosť je primárnym dôvodom na zrušenie odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

V rámci nového prejednania veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa zaoberať sa aj dôvodmi odvolania obžalovaného O. S., ktoré podľa názoru krajského súdu majú čiastočne racionálne jadro.

V skutkovej vete výroku svojho rozsudku súd prvého stupňa prevzal všeobecné konštatovanie zo skutkovej vety obžaloby, podľa ktorej následkom konania obžalovaného v kritickom čase „...došlo k poškodeniu týchto dverí...“ Podľa výpovede svedka W. D. (č.l. 161 spisu) dvere mali byť poškodené v spodnej časti, tak že sa nedali ani zatvoriť a ešte prítomní policajti im pomáhali dvere provízorne zaistiť. Obdobne vypovedal svedok O. M. (č.l. 153 spisu), podľa ktorého boli dvere poškodené v spodnej časti a nedali sa zaistiť. Na druhej strane nielen obžalovaný, ale i svedkovia D. K. a O. P. tvrdia vo svojich výpovediach (č.l. 154-155 spisu), že dvere neboli poškodené a dokonca doposiaľ tým dverám nič nie je a doteraz sú na svojom mieste. Výpoveď svedkyne (K. K.) nemožno odmietnuť len konštatovaním o jej tendenčnosti z dôvodu priateľského vzťahu k obžalovanému, ako to spravil súd prvého stupňa. Platí zásada, že svedok vypovedá pravdu, ak nie je preukázaný opak. Svedkyňa bola riadne poučená a súd prvého stupňa potom bez ďalšieho naznačuje, že vypovedala krivo. V okolnostiach prípadu ani konateľ právnickej osoby, ktorá prevádzkuje priestory, v ktorých sa nachádzajú dvere, ktoré mali byť objektom útoku obžalovaného nespochybnuje, že tieto sú stále funkčné a neboli vymenené ani opravené. Z

fotodokumentácie (č.l. 79-82 spisu) nie je možné ustáliť rozsah poškodenia dverí a rozhodne nie je možné ustáliť, či poškodením dverí došlo i k znefunkčneniu alebo či došlo len k estetickému vady na poškodených dverách. Ak teda poškodené dvere od 18.1.2014 doteraz plnia svoju funkciu vznikajú dôvodné pochybnosti o tom v akom rozsahu boli v skutočnosti tieto dvere poškodené.

Z vyšetrovacieho spisu (č.l. 70-75 spisu) vyplýva, že 25.3.2014 O. B. vypracoval odborné vyjadrenie, ktorým stanovil všeobecnú hodnotu poškodených dverí na sumu 339,00,-Eur s DPH 20%. V rovnakom spise (č.l. 52, 61) sa nachádza ďalšie vyčíslenie ceny dverí, príslušenstva a o odbornej montáži s výsledkom 1071,72,-Eur s DPH. Zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento akceptoval pri ustanovení vzniku škody na poškodených dverách sumu 1071,79,-Eur bez toho, aby akceptáciu tejto nepomerne vyššej sumy oproti sumy ustálenej odborným vyjadrením O. B. odôvodnil v písomných dôvodoch svojho rozsudku. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je pritom zrejmé, že ani jedna z osôb, ktorá ustanovila výšku spôsobenej škody (K. S., O. B.) nebola v konaní pred súdom vypočítaná. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že zásada „v pochybnostiach v prospech obvineného“ (in dubio pro reo) sa vzťahuje aj na skutkové zistenia súvisiace so skutkom, ktorý je obvinenej osobe kladený za vinu.

Neobstojí tvrdenie prokurátora vo vyjadrení k odvolaniu, z ktorého vyplýva, že aj pri škode 339 Eur sa na právnej kvalifikácii nič nezmení. Krajský súd pripomína, že súd rozhoduje o právnej kvalifikácii skutku na podklade skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Existencia dvoch dôkazov, z ktorých vyplýva rozdiel vo výške spôsobenej škody cca 700 Eur a akceptácia dôkazu, z ktorého vyplýva vyššia škoda bez ďalšieho vysvetlenia nedáva predpoklad pre záver o zistení skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

V neposlednom rade podľa názoru krajského súdu rozhodnutie okresného súdu, ktorým rozhodol o nárokoch A. I., ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1071,79,-Eur nezodpovedá stavu veci a zákonu. Zo samotnej výpovede svedka A. I. (č.l. 16 spisu) vyplýva, že je konateľom spoločnosti Klery s.r.o., keď zároveň vykonáva aj funkciu čašníka v prevádzke tejto spoločnosti na Hviezdoslavovom námestí v Dolnom Kubíne č. 1670/42 s názvom Klub 77. Z tejto výpovede možno usúdiť, že prevádzkovateľom priestorov, v ktorých malo dôjsť k poškodeniu dverí je právnická osoba, a teda tejto právnickej osobe mohla vzniknúť škoda, a nie konateľovi tejto spoločnosti ako fyzickej osobe a existujú teda dôvodné pochybnosti, že A. I. má postavenie poškodenej strany v priebehu celého trestného konania. Z verejne dostupnej listiny, ktorou je výpis z Obchodného registra Okresného súdu Žilina vyplýva, že existuje právnická osoba s obchodným menom: Klery, s.r.o. so sídlom Chočská 1527/7 Dolný Kubín 02601 IČO: 47203838, pričom jedným z dvoch spoločníkov a konateľov tejto právnickej osoby je aj A. I.. Ak teda v skutočnosti došlo k poškodeniu dverí, tak ako je uvádzané v skutkovej vete obžaloby a prevádzkovateľom priestorov, súčasťou ktorých sú aj poškodené dvere, je právnická osoba, nemohla vzniknúť škoda fyzickej osobe - spoločníkovi a konateľovi tejto právnickej osoby.

Z uvedených dôvodov potom krajský súd podľa § 316 ods. 3 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí zrušil odvolaním obžalovaného O. S. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, pričom s poukazom na ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd. Pod vysloveným právnym názorom treba rozumieť právny názor vo veciach procesného i hmotného práva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.